

Eski Türkiye'ye mi dönüyoruz

Bazıları için kötü haber ama evet, hem de bu yeni 'yeni' yi başlatan Batılılarla birlikte (1) bir yeni 'eski' ye dönüyoruz. Çanlar, şu meşhur 'yeni dünya düzeni' için çalmaya başladı galiba.

Yanlış anlamayın, bu düzeni ben ve benim gibi düşünen 'eskiler' değiştirmeye çalışmıyoruz. Değiştirecek halimiz de yok. Yani, en yakınlarımızın dahi size uyup "yeni gergedanlaştığı" (2) ya da bize yabancılaştığı, bizim direnenlerimizin ise çoktan aklını kaybettiği şu sizin 'cesur 'yeni' dünya'nızda bizden korkmanıza gerek yok. Zaten benim bu fikrim de ya ancak bir önsezi ya da nihayet benim de delirmeye başladığımın işareti olan bir paranoya.

Ama yine de size görüşlerimi biraz açmaya çalışmak istiyorum.

Galiba bu yeni düzen ya "evrensel bir fizik yasası"na, ya da "kadim bir insanlık yasası"na takıldı ki, bazı parmaklar kendiliğinden kıpırdamaya başladı... Kimin parmakları olduğunu aşağıda anlatacağım.

Bu 'yeni düzen' işleri eskidir aslında. "İnsanları bir düzene koymak" insanların bir kısmı için eski bir tutkudur. Ben bu tür insanlara "insan tanrıcular" da derim; ama şu var ki, her düzen belki bir diyalektik yasayla düzensizliğe ihtiyaç duyar ve ikisi sırayla ittirerek bir çarkı döndürürler ki bu da tarihin somutsu zamanının akmasını sağlar. Sonuçta bu da günümüzdeki hakim ve "yeni" tarihin sonu' teorisinin karşısında artık cılız kalan bir teori tabii...

Bizim bugünkü **Amerikalı** "yeni düzencilerin" öncesinde insanlığı derinden sarsan iki 'düzen tutkusu'nu hemen hatırlayalım. Birincisi, komünistlerinki. Komünistler Rusya'da tamamen *hümanist* nedenlerle böyle bir sevdaya kapıldığında ki uygulamalarını batılı entelektüel yanlıları aracılığıyla tüm dünyaya sunmuşlar ve iddialı olarak tüm batılı entelektüelleri bu 'büyük insanlık projesi'ni gelip yerinde görmeye davet etmişlerdi. Sonra, kapılarını herkese kapattılar. Bu proje bence aslında bir *insan-tarım politikası* gibi idi (*human cultivate*). Kabaca anlatılacak olunursa, insanların bir 'bitki' gibi görülüp, onu *daha iyi duruma* getirme projesi diyebiliriz. Bu metafordan devam edecek olursak, mevcut dinleri,

kültürleri, etnik kökenleri ayrık otu gibi tanımlayıp dolayısıyla kendi 'gelişmiş insan planktonları' için **tehdit edici** bulup yok etmeyi *hümanist* teorileri açısından nedense pek de yanlış bulmadılar. Bu arada milyonlarca insan da bu yeni düzene uyamamanın bedelini hayatlarıyla ödedi. Onlar için ise bu 'İnsanlığın mutlu geleceği için kabul edilebilir bir kayıp'dı.

Sonrasında da başkaları yüzünden değil, kendi düzenlerinden dolayı yıkıldılar.

Naziler ve faşistler ise biraz farklı bir 'insan tarım projesiyle' "**ari bir** Avrupa ırkı" yaratmak istemişlerdi. Kısa sonuç, 20 milyon ölü ve ardından yeni düzensizlik... Bu arada gözlerden kaçırılmaması için küçük bir ara not: Bu amaç için *insan genetiği* ile oynama çalışmalarını da ilk onlar başlatmışlardı.

Sonra, ikinci *post-modernizm* dalgası ve bir düzensizlik başladı. 68 olayları, 74 petrol krizi vb...

Ve yine o 70'lerde, geleceğin *insan tanrıları* olacak yeni bir kuşak belki de henüz ilköğretim okullarının koridorlarında koşuşturmaktaydı. Ve muhtemelen 2000'ler dünyasında iktidarı onlar ele geçireceklerdi.

Ve sonunda 2000'ler geldi. ABD'de de genetik çalışmaları tarım boyutunu aşmış "*sun-i-*invitro* insan*" yaratacak düzeye geldi, gelmişti. Yine o ABD, geliştirdiği bilişim sektörü sayesinde dünyadaki tüm insanların beyinlerine ulaşabilir düzeyde, güçteydi.

Ve artık iktidardaki bu malum kuşak, kimi *neocon*, kimi *neo liberal*, haklı olarak dünyanın geleceğini avuçlarında hissediyordu... Öncülerinin yeni dünya düzeni projesini gerçekleştirmek için artık daha da fazla olanak sahibiydiler.

Ve herkes *dünyanın yeni sosyal düzenini oluşturmak* üzere yeniden toplandı. Liberaller, neo marksistler, Troçkistler soldan; cumhuriyetçiler, avengelistler sağdan, insan hakları'cılar, yeşiller ve Harvard'lılar ise nereden oldukları belli olmayan bir yönden gelip, yeni dünya düzeninin *yeni* kutsal kitabını yeniden yazmaya başladılar.

Bu *yeni tanrıların insanları* ise artık ne bir ari ırka mensup ne de komünist ya da başka bir ideolojiye mensup, ne de bir dinin ya da yerel kültürlerin belirlediği insanlar olacaklardı:

'Hibrit dünya insanı' olacaklardı.

Tıpkı. Amerikalılar'ın daha öncesinde kendi vatandaşlarını biraz yapabilmeyi başardıkları gibi.

Ve bu *dalga* bize doğru ulaştı.

Birden. bizdeki sol liberaller ile liberal Müslümanlar kol kola girerek sevinçle haykırdı: "Statükoyu yıktık! Eski Türkiye bitti...Yaşasın, dünya global küçük bir köy artık..."

'İyi de, tüm dünyanın bir köy olmasından size ne' diyemedik tabii... "Amerikalılar bizden 50 yıl ilerde ve adamlar zengin. Çinlilerle aynı köyde yaşayabileceklerini zannedebilirler." Diyemedik, çünkü dalga bize vurduğu andan itibaren artık *birbirimizi tanımıyorduk*. Ama ben birkaçını hâlâ biraz tanıyor gibiydim.

Mesela, şu *sol liberal*, hani donuk bakışlı olan ve "geçmişi ya da ailesi yokmuş" ya da *yumurtadan* çıkmış gibi davranan, bizim mahalledeki Hafize teyzenin torunu değil mi?

Şu *Osmanlı sakallı, dar paçalı ve Müslüman* olan da, arabasının arka camında Osmanlı tuğrası ve palmye resimli bir 'aloha' yazısının yan yana durduğu hani, bizim eski mahalledeki apartman görevlisi Süleyman amcanın İmam Hatip Lisesi'ne gönderdiği küçük oğlu değil mi ?

Biraz tanısam da konuşamıyoruz da artık. Çünkü *hibritlerin* bana göre ilginç bir dili var. Onlar da benimkini 'Eski Türkiye Dili' buluyorlardır herhalde.

Hibritlere karşı olacak kadar da delirmedim. Çünkü doğa bile durmadan hibritler yaratır. DNA rekombinasyonu diye bir olay vardır. Ama bunlardan ancak **'kendi'** olabilmeyi başaranlar bir *alt tür* olarak yaşamayı sürdürebilir. Başaramayanlar *eski kendilerine* dönerler.

Mesela, tıpkı çok renkli çiçekler açabilmiş bir begonvil'in doğanın desteğini yitirince eski tek rengine hatta zorlanırsa çiçeksiz 'daha eski haline dönmesi' gibi...

Tıpkı senatoyu basan *Trumpistlerin* bir kısmının (aslında Trumpist falan da değillerdi) 'eski Amerikalı vatansever giysileri ile ortaya çıkıvermeleri gibi. Sembolik bir 'yeni eski' de olsa bence anlamlı.

Yazımın sonuna gelirken ve tekraren, ben yalnızlığa itilmiş olduğum küçük çalışma odamdaki bir eski Türkiyeli olarak hissediyorum ki, *bizim hibritlerin zihninde de 'bir nedenle' 'kim olduklarına' dair bir hafıza kımıldanmaya başladı sanki. Henüz bilinçlerine ulaşamamış olsa da bu onların tatlı rüyalarından örülmüş uyku kozalarındaki kıpırdayamaz haldeki bedenlerinde parmaklarından başlayan bir kıpırtı başlatıyor gibi...*

Dediğim gibi herhalde bir fizik yasasından ya da kadim bir insanlık yasasından dolayı.

Ya da sadece bana öyle geldiğinden dolayı.

Dr. Muzaffer Uyar

1/ Bugün epeydir iktidar ve özellikle pandemi politikaları karşısı şiddetli protestoların sürdüğü Batı ülkelerinden Fransa'yla ilgili küçük bir haber var gazetelerde: Ülkeyi turlayan Macron kendisini bekleyen kalabalığa yaklaştığı sırada birinin tokatlı saldırısına uğramış. O kişi, "Kahrolsun Macronculuk!" diye bağıryormuş.

2/ Ionesco'nun 'Gergedan' adlı tiyatro oyununda, bi kahvede oturan sıradan insanların önünden, birden bir gergedan geçer. Önce kimse inanmaz, bir tür propaganda olabileceği düşünülür. Gergedanlar iletişim organlarını ele geçirir. "insanın zamana ayak uydurması gereğini" sürekli tekrarlar. Sonra herkes gergedanlaşmaya başlar. Artık gergedan olmak normal, insan olmak azınlık demektir-Ama bir direnen olacaktır.